

UNA CONFERENCIA DEL BLOC DELS QUATRE¹

Lev Trotski

30 de desembre de 1933

Versió catalana feta per Alejo Martínez - alejomp@lycos.es - des de: “Una conferencia del Bloque de los Cuatro”, en, *Escritos* tomo V, volumen 2, pp. 272-275, Editorial Pluma, Bogotá, 1976.

A finals de desembre es reuní una conferència preparatòria de les quatre organitzacions (Lliga Comunista Internacional, Partit Socialista Obrer d’Alemanya, Partit Socialista Revolucionari d’Holanda i Partit Socialista Independent d’Holanda) que a l’agost de l’any passat signaren una declaració en favor de la Quarta Internacional.

Els representants de la Lliga Comunista Internacional (bolxevics leninistes) presentaren la següent proposta, que fou acceptada en l’essencial:

“En la conferència realitzada en París, a l’agost, es formà el Bloc dels Quatre (tres organitzacions nacionals i una internacional) amb l’objectiu de preparar la unificació de l’avantguarda proletària de tot el món en una nova internacional. La declaració de les quatre organitzacions diu: ‘els sotasignants es comprometen a dirigir tots els seus esforços a la formació d’aquesta nova internacional en el lapse més breu possible, sobre la base ferma dels principis teòrics i estratègics establerts per Marx i Lenin’.

“En la mateixa declaració, les quatre organitzacions declararen que anaven a establir *una comissió permanent* i a elaborar els documents programàtics de la nova internacional.

“Poc després de la Conferència de París es feren intents (ja que no ens limitem a la declaració) de seguir l’estratègia d’unificar les organitzacions corresponents: el SAP i la secció alemanya de la Lliga Comunista Internacional, l’OSP i el RSP a Holanda. En aquesta etapa no poguérem assolir el fi desitjat. Aqueix fet

¹ “Una conferencia del Bloc dels Quatre. *Biulleten Opozitsi* (Butlletí de l’Oposició), n° 38-39, febrer de 1934. Aquesta revista en idioma rus fou fundada per Trotski poc després d’exiliar-se en Turquia en 1929. En 1931 i 1932 s’imprimí en Berlín però els nazis la prohibiren quan pujaren al poder i en 1933 es començà a publicar en París. Traduït [al Anglès] per aquest volum [de l’edició nord-americana] per Tom Scott. Malgrat que els representants del SAP en aquesta conferència de 1933 no plantejaren cap objecció a llurs procediments i resolucions, el SAP aviat s’apartà totalment de la comissió que s’havia format per a impulsar el següents passos vers la nova internacional.

no constitueix per si mateix un motiu per a descoratjar-se. Si resultà impossible assolir immediatament la unificació, cal preparar-la conscientment a través de la discussió principista i dels acords pràctics. Sobra dir que seria imperdonable, per no dir criminal, quedar-se de braços creuats, hostilment, perquè no es pogué assolir la unificació total en aquest moment.

“L'establiment d'una comissió permanent resultà ser, fins ara, prou irrealitzable per les raons ja mencionades; es concentrà l'atenció, fonamentalment, en la qüestió de la unificació total. No obstant, considerem que ara que la perspectiva d'unificació total assumí caràcter pràctic no es pot seguir postergant la formació de la comissió permanent. En aquesta etapa del nostre treball conjunt la comissió no pot reclamar encara el rol de centre polític dirigent, però pot i ha de garantir l'intercanvi constant d'informació, articles, etcètera, preparar conferències com la present, facilitar el treball pràctic en comú en tots els casos en què siga possible i, finalment, controlar que la discussió es realitze amb mètodes lleials i fraternals.

“Pel que fa a l'elaboració de documents programàtics, ja s'ha fet el treball preparatori essencial. A més de la Declaració dels Quatre, a la que considerem un document de la major importància política, tenim en aquest moment:

“a) Un projecte dedicat a les raons econòmiques i socials de la catàstrofe del reformisme (presentat per un membre del SAP).

“b) Un estudi sobre l'evolució del capitalisme nord-americà (de l'organisme dirigent de la Lliga Comunista d'Amèrica del Nord).

“c) ‘la IV^a Internacional i l'URSS’ (de la secció russa dels bolxevics leninistes).

“d) ‘La guerra i la IV^a Internacional’ (estudi realitzat pel Secretariat Internacional de la Lliga Comunista Internacional).

“e) Una sèrie de treballs dedicats a distints problemes revolucionaris (‘Feixisme i democràcia’ de la secció italiana de la Lliga Comunista Internacional, ‘La situació en Bèlgica’ de la secció belga de la Lliga Comunista Internacional, etcètera).

“f) El projecte del programa d'unificació de l'OSP i el RSP. Tanmateix que aquest document no aconseguí el seu objectiu pràctic serva tota la seua importància, ja que assenyala el camí del futur.

“Malgrat que l'elaboració dels documents programàtics de la futura internacional és més lenta del que vam suggerir i desitjàvem al principi, segueix avant sense interrupció. De totes maneres, podem afirmar, amb tota confiança, que la tasca programaticotàctica que estem realitzant és el principal treball preparatori de la unificació internacional del proletariat. Tot allò que produïren la Segona i la Tercera Internacional en aquest període són documents d'autojustificació burocràtica, mancats de tot valor teòric o revolucionari.

“Considerem que cal organitzar millor el futur treball sobre els documents programàtics. És necessari començar a publicar un butlletí de les quatre organitzacions dedicat a la informació i a la discussió. Aquest butlletí ha de preparar el terreny per a una futura publicació teòrica.

“Li atribuïm gran importància a la iniciativa demostrada per l’OSP a través de la seua organització juvenil de convocar una conferència internacional de la joventut. Els fets demostren que la joventut treballadora dels distints països simpatitza molt més amb la idea de la VI^a Internacional que els partits oficials a què adhereixen aqueixes joventuts. No cal aclarir que aquesta circumstància ja implica, en si mateixa, una important promesa de futurs èxits. Un dels objectius més importants del Bloc dels Quatre, i en particular d’aquesta conferència, ha de ser ajudar les nostres organitzacions juvenils a convocar la major quantitat possible de reunions internacionals àmplies, que constituïran una etapa important en l’establiment d’una nova internacional juvenil.

“Aquestes són les tasques que nosaltres, per la nostra part, li plantegem a aquesta conferència.

“Representants de la Lliga Comunista Internacional (bolxevics leninistes)”.